

Postikaru

Võru I Põhikooli ajaleht – www.vip.edu.ee – detsember 2014

Õpetaja Anne Reiljan

Autasu

Tartu Ülikooli Matemaatikateaduskonna ja Eesti Matemaatika Seltsi poolt igal aastal väljaantava professor Gerhard Rägo medali pälvis tänavau meie kooli matemaatikaõpetaja Anne Reiljan!

Õnnitleme õpetaja Reiljanit väärilise tunnustuse puhul!

Koolivaheaeg Tallinnas ehk kuidas me üleriigilisel õpioskuste võistlusel 7. koha saavutasime

Kell on 5.45. Oleme unised, kui me bussi peale istume. Ilja tuleb väga täpselt. Sõit algab, kõik magavad. Bussijuht on õnneks ärkvel. Pärast pikka väsitavat sõitu oleme kohal. Sihtkoht – Tallinna Ülikool. Oleme valmis õpioskuste võistluse finaals. Nähes konkurente, hakkab kõhe – neid on palju, nad tunduvad kõik väga targad. Ülikooli kohvikus hommikust süües ja Tallinna kaarti uurides rahuneme veidi.

Võistluse avamisel selgub, et kohal on 17 võistkonda kogu Eestist. Kõigile soovitakse edu. Ja lähebki lahti!!!

Meie võistkond alustab ruudulisest toast. Aega on 25 minutit ja lahendada tuleb 5 matemaatilist ülesannet. Üks raskematest ülesannetest puudutab Soome lippu ja selle erinevate osade mõõtmeid. Seda ülesannet lahendab Uku. Ta saab õnneks hakkama. Hurraa! Kokku saame selles toas 16 punkti.

Järgmine on roheline tuba – loodusõpetus. Jälle 5 küsimust. Aliis uurib raamatust hüljeste elu. Kõigil on huvitav näperdada kahte surnud kala: räime ja kilu. Nende kohta tahetakse teada igasuguseid asju. 25 minuti möödudes on meil 18, 75 punkti juures.

Kolmas on sinine tuba – eesti keel. See osutub kõige raskemaks. Peamiselt seepärast, et kõigil on korraka vaja ühte ja sama raamatut. Britten peab tähtede seast üles leidma linnade nimed ja need kaardile märkima. Aliis teeb reklaami Läänemere kaladele. Tulemus - 17,5 punkti.

Kirju tuba – meie lemmik. Cassandra ja Ilja lahendavad ristsõna ja teevad ristsõna lahendussõnaga luuletuse. Uku teeb originaalse origami tibu. Britten otsib jälle nimesid. Seekord inimeste omi ja jutu seest. Lõpuks on 21,5 punkti juurde teenitud! Kõik võistkonnad saavad tasuta pääsmed energia avastuskeskusesse. Jõuame kohale õigeaks ajaks, sest kohe algab välgu demonstratsioon. See on lahe. Tagasi Tallinna Ülikooli me enam ei matka. Kasutame Tallinna võimalusi ja sõidame trammiga. Ülikooli aulas ootame ärevusega võistluse lõpptulemust. Kuulutatakse välja kolm esimest kohta. Nende hulka me kahjuks ei kuulu. Edasi saavad kõik võistkonnad tänukirja ja võimaluse valida endale üks raamat. Tänukirjadega koos saame kätte ka punktitableti ja sealt selgub, et oleme 73,75 punktiga saavutanud tubli 7. koha! Oleme väga rõõmsad.

Kodutee läheb ruttu - mürades ja nalja tehes. Kõju jõudes on väsimus kadunud. Kõik on päevaga lõppkokkuvõttes ülimalt rahul.

Tallinnas käisid võistlemas 6.a klassi õpilased Cassandra Piirioja, Aliis Lang, Britten Pärkson, Ilja Smetanin ja Uku Konsap.

4. klassi muinasjutud „Punamütsikese“ ainetel

Sinimütsike

Kord elas seene- ja marjametsa piiril üks tüdruk, keda kutsuti Sinimütsikeseks. Oma nime oli ta saanud sinise mütsi järgi, mille vanaema talle kudunud oli. Sinimütsikese lemmiktegevus oli mustikate korjamine. Tema ema keetis marjadest maitsvat moosi. Mustikamoos pannkookidega meeldis väga tüdruku vanaemale, kellel oli süda haige. Ema saatis Sinimütsikese vanaema vaatama ning lisaks pannkookidele pani kaasa veel kartulid seenekastmega ning tervislikku mustsõstramahla. Ema hoiatas, et tüdruk oleks tee peal ettevaatlik. Sinimütsike keksles läbi marjametsa, kui nägi, kuidas rebane ajab kitse taga. Sinimütsike hakkas vilistama, et tähelepanu enda peale tõmmata ning kits põgenema päästa. Rebane sai väga vihaseks ning tahtis tüdruku nahka pista. Too oli aga kaval: ta soovitas rebasel porri hüpata, et end maskeerida, sest tulemas olevat hoopis suurem ja maitsvam suutäis, kui tema on. Rebane ei näinud kavalust läbi. Ta hüppas porri ja jäi sinna kinni. Sinimütsike läks aga vanaema juurde, nad sõid ning jõid vitamiinirikast mustsõstramahla kõrvale. Neil oli hea meel, et kuri rebane sai oma teenitud palga.

Bibily Cassidy Ilves

Valgemütsike

Ühes kollases majas küla serval elas Valgemütsike. Valge pitsilise mütsi oli talle heegeldanud ema. See müts oli tüdrukule nii armas, et ta raatsis selle ära võtta ainult magama heites. Ühel päeval saatis isa Valgemütsikese haigele vanaisale rohtu ja piima viima. Tüdruk oli kohe nõus, sest tal oligi parajasti igav. Isa hoiatas, et ta teelt kõrvale ei kalduks, sest loomaaiast oli üks karuott jalga lasknud ja ta redutas metsas. Valgemütsike otsustas minna kõige otsemat teed pidi. Järsku nägi ta, et keegi liikus puude vahel. Esimese hooga ehmatas ta, et see on karu, aga siis sai ta aru, et see on üleaedsete suur koer Boss. Valgemütsike kartis Bossi väga, kuid ta tuletas endale meelde, mida kodus oli kurja koera kohta räägitud: „Ei vaata koerale otsa, ei tee järske liigutusi, kõnnid temast rahulikult mööda“. Nii tüdruk tegigi ja kuigi koer vaatas teda kahtlustavalt, ei hakanud ta teda jälitama. Natuke kaugemale jõudnud, andis Valgemütsike jalgadele valu. Kui vanaisa oli rohud ära võtnud ning haiguse peletamiseks tassitäre kuuma piima meega joonud, kutsus ta Valgemütsikesele tema isa järele. Isa viis tüdruku autoga koju ning rääkis, et ka Boss on juba oma kodus aedikusse pandud ning edaspidi ei pea Valgemütsike teda enam kartma. Õhtul räägiti uudistes, et ka karuott oli loomaaias tagasi.

Salme Adeele Hollas

Rohemütsike

Ühes rohelises majas elas Rohemütsike koos oma ema ja vanaemaga. Kord oli vanaema väga haigeks jäänud ning ema palus Rohemütsikesel minna linna apteeki rohtusid tooma. Oli ilus päikesepaisteline reede. Rohemütsike pani selga rohelise mantli, jalga rohelised kummikud, pähe vanaema tehtud rohelise mütsi ja kätte võttis korvi. Ta seadis sammud linna poole, tema tee viis läbi metsa.

Rohemütsikesele tuli vastu rebane, kes küsis: „Kuhu sa, Rohemütsike, lähed?“ „Vanaema on haige ja ma lähen linna apteeki, et rohtu tuua,“ vastas tüdruk. Rebane ütles kavalalt: „Seda teed mööda sa täna minna ei saa, vali ... näe see tee!“ Rohemütsike tänas ja läks rebase näidatud rada mööda.

Samal ajal jooksis rebane linna apteeki. Ta neelas apteekri alla, pani tema riided selga ja jäi Rohemütsikest ootama. Kui tüdruk kohale jõudis, imestas ta, et täna on leti taga teine apteeker – suurte kõrvadega, paks ja pika ninaga. Rohemütsike küsis: „Kallis apteeker, miks sul täna nii pikad kõrvad on?“ „Selleks, et ostjaid paremini kuulda,“ vastas rebane. Rohemütsike küsis jälle: „Miks sul nii pikk nina ja suur suu on?“ „Selleks, et paremini rohtude lõhna tunda ja ostjaid nahka pista!“ hüüdis rebane.

Rohemütsike ehmus ja jooksis välja tänavale. Samal ajal läksid apteegist mööda kolm jahimeest. Nad nägid ehmunut tüdrukut ja said aru, et apteegis on juhtunud midagi halba. Jahimehed läksid apteeki, uimastasid rebase ja päästsid apteekri tema kõhust. Rebase naha võtsid jahimehed endaga kaasa. Kui Rohemütsike koju jõudis, rääkis ta oma seiklusest apteegis. Emal oli hea meel, et tütar elusana koju jõudis.

Kertu Kalkun

Sinimütsike

Linna servas Siniküla talus elas väike tüdruk, keda kutsuti Sinimütsiks. Usin ja sõbralik tüdruk oli nime saanud oma isa järgi, kelle nimi oli Sinivesi. Sinimütsile meeldis väga sinine taevas ning ta võis tundide kaupa jälgida mänglevaid pilvi. Ühel päeval palus ema Sinimütsil linna minna ja oma haiget tädi külastada. Ema pani tema korpikesse mustikaid, mis pidid tädi terveks ravima. Teel peatus Sinimüts järve ääres ning jäi lainete rullimist vaatama ja unistama. Läks kaua aega, enne kui tädi talle meelde tuli. Sinimüts jooksis tädi poole, taevas saatsid teda sinised pilved. Tädil oli marjade üle väga hea meel. Tänuks kinkis tädi talle õhulise sinise salli, sest ta teadis, Sinimütsile meeldivad sinised asjad.

Oliver Palukivi

Osalesime maakondlikul saksa keele päeval

27. novembril toimus Võru Kesklinna Koolis saksa keele päev, millest võtsid osa 250 4.-9. klasside õpilast nendest koolidest, kus õpitakse saksa keelt. Saksamaa Liitvabariigi saatkonna ja Goethe Instituudi väljasõidu eesmärgiks oli üritusele kaasata võimalikult palju saksa keelt õppivaid ja õppimist alustavaid Võrumaa koolinoori. Külalistena olid kohal Saksamaa Liitvabariigi suursaadik hr Christian Matthias Schlaga, Austria saatkonnast pr Cornelia Codfrey ja Tallinna Goethe Instituudi Keeleosakonna juhataja pr Anne Lind.

Päev algas aktusega, millele järgnesid erinevad põnevad tegemised: 4. ja 5. klassi tulevased saksa keele õppijad mängisid „Autobahni“ mängu, 6. klassi õpilased said oma teadmisi proovile panna erinevates keskustes, 7. klassi õpilastele toimus viktoriin Saksamaa kohta, 8. ja 9. klassid osalesid kahes kirjanduse tunnis, millest ühe teemaks muinasjutud, teises aga tutvuti Saksamaaga.

Ka meie kooli neljandate, viiendate, seitsmendate ja üheksandate klasside õpilastest oli üritusel osalejaid.

Grete (9.kl) Mulle meeldis see päev väga. Polnud üldse hullu, kui saksa keelt veel väga hästi ei osanud, sest kõik juhendajad olid toredad ja mõlemad tunnid põnevad. Kirjanduse tunnis ma ei saanud vahepeal päris hästi aru, aga mulle meeldis väga kuulata, kuidas sakslane meile muinasjuttu luges. See kõlas ilusasti. Saksamaa viktoriinis oli lahe süsteem, et pidi püsti tõusma ja kui vastasid õigesti, said šokolaadi. Küsimused olid piisavalt kerged, kõik oskasid vastata. Kokkuvõttes oli mõnus päev, tahaks veel selliseid. Ainult aktusel oli paha see, et ma ei kuulnud eriti, kuna polnud mikrofoni.

Anette (9.kl) Jäin põneva päevaga igati rahul. Sain uuendada oma teadmistepagasit Saksamaa kohta ja teada võimalustest, mida saksa keele õppimine pakub. Kohtusime Saksa suursaadikuga ning saime aimu, mida kujutab endast tõlkija töö. Päev pakkus küllaldaselt infot. Sakslase loetud muinasjutust oli küll raske aru saada, sest ta luges kiiresti. Selline üritus annab õpilastele palju, neid võiks rohkem olla.

Aveli (7.kl) Viktoriin oli lahe, sain palju teada Saksamaa kohta. Muinasjututund oli päris raske, aga hakkama saime ikka. Ei meeldinud see, et üritus oli liiga lühike. Aktusel meeldisid mulle pisikesed lapsed, kes laulsid saksa keeles.

Eva Aader, saksa keele õpetaja

Aveli tehtud plakadiga Tallinnas Raekoja platsil

Rongisõit on lahe!

Meie tagasiside keelelaagris toimunule

Saksa keele päeval

Õpioskuste olümpiaadil osalejad tööhoos

... ja puhkehetkel

Tööõriks esinemas Võru linna Jõululaadal

Meie tublid noortkodad koos juhendajaga tunnustusüritusel Kandles

7.klass etiketikoolitusel ning jõululõunal Kubja restoranis

Kunstitudide tegemistest

Reedel, 12.detsembril toimusid kaheksandate klasside kunstiõpetuse tunnid kooliruumidest väljaspool. Meie kooli vilistlane Jana Huul, kes on Vana Võromaa Kultuurikoja galerist, kutsus meie õpilasi muuseumisse näitust külastama. Muuseumis tutvustas Jana käsitööde näitust, seejärel vaatasime koos jääskulptuuride meisterdamise esitlust. Erialalt skulptorina on ta ise osalenud maailma erinevates paikades mitmetes jääskulptuuride valmistamise projektides. Tema seletused selle kohta, kuidas lumekuubikutest planeeritud skulptuurid saavad, olid väga köitvad. Paaristundide teises osas juhendas Jana Huul õpilasi söega krokiide joonistamisel. **Aitäh Vana Võromaa Kultuurikoja galeristile, meil olid põnevad tunnid!**

Juba mitmendat aastat on Võru maakonna kunstiõpetajatel võimalus osa võtta projektist „Kunstnikud kooli“. Koordinaatorid, Parksepa Gümnaasiumi kunstiõpetaja **Merit Süving** ja Vana Võromaa Kultuurikoja galerist **Jana Huul**, viivad kokku kunstiõpetajad ja koostööhuvilised kunstnikud. Kõigi ühiseks sooviks oli õpilaste silmaringi avardada ja kunstitunde mitmekesisemaks muuta. Meie kooli kaheksandate klasside tunde aitas mitmekesistada skulptor **Eike Eplik**. Noor Tartus elav ja tegutsev kunstnik jutustas õpilastele oma õpingutest ja kunstnikuks saamise teest. Esitluse kaudu oli võimalus teadmisi saada erinevatest näituseprojektidest, milles Eike Eplik ka ise on osalenud.

Seejärel andis skulptor klassis moodustatud õpilasgruppidele ülesande välja mõelda loom või lind, kellest oma skulptuur valmistada. Valituteks osutusid elevant, koer, rebane ja kass. Järgnes selgitus, et ruumiliste objektide meisterdamise alustalaks on karkass ehk konstruktsioon, mis annab valitud olendist edasi õige vormi. Nõnda tuligi õpilastel tange kasutades tugevast traadist oma elukaid vormima hakata. Algas oli raske, aga Eike Epliku näpunäited ja soovitused aitasid traadipuntrast tõetruud vormid kokku painutada. Planeeritud kaks tundi möödusid liigagi kiiresti. Traadivõrgustikud said valitud loomadele vastavalt äratuntavaks väänatud ja jäid jätkamisele lootes riiulile järgmisi tunde ootama. Tunnid olid huvitavad kui ka õpetlikud nii õpilastele kui ka skulptor Eike Eplikule.

Aire Perk kunstiõpetaja

Juku koomiks

by Britten P.